

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 78.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366587104/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

mig Opsættelse, til han kommer hjem; du kjender jo min Forfatning og jeg haaber Herr Curatoren har Interderimod.»

«Presserer ikke, presserer ikke – sagde Curatoren – mellem Slægt og Venner regnes det ikke saa nøie.»

Frue ledte nu Samtalen uformærket, men med Hensigt, paa Herr Hind og hans saa hurtig bestemte Afreise, og Maria blev opmærksom.

«I Sandhed en besynderlig Mand denne Herr Hind, en besynderlig Mand – sagde Curatoren og tog sig en Priis – jeg veed ikke om jeg maa opvarte – en Sværmer, min naadige Frue, en Grillenfænger; men en sjelden Charakter, et nobelt Gemyt. Jeg er blevet hans fortroligste Ven, maa De vide, og Alt, hvad der ligger ham paa Hjertet, betroer han mig.»

«Men dog ikke, før at sige det igjen?» – spurgte Fruen.

«Bevares, min naadige Frue, bevares! hvad man betroer mig ligger i et Arkiv» –

«Som et heelt Collegium har Nøglen til, ikke sandt? men hvad Sværmerisk finder de ved Herr Hind? at han har valgt Dem til sin Ven og Fortrolige er dog vel ikke Sværmerie?»

«Jeg beder om Forladelse, min naadige Frue, selv deri er noget Sværmerisk, noget Pathetisk, eller hvad man skal kalde det, noget Sentimentalisk, som man kun kan tilgive en forelsket Person» . . .

«Da veed jeg dog, han er ikke forelsket i Herr Curatoren» – afbrød Fruen ham og løb.

«De forstaaer mig ikke, min naadige Frue, ligesom Poeter og gale Mennesker udøse deres Hjerter for Træerne og Dyrene, saaledes . . .

«Saaledes Herr Hind for Dem vil De dog ikke sige?»

«Saa omtrent har han sagt mig selv; forstaaer sig, uden derfor at sætte mig i Klasse med de Umælende; men som sagt – gelden Charakter, nobelt Gemyt, men Sværmer og Grillenfænger af første Skuffe, i den Post kan jeg ikke forsvare ham. Skulde De troe, at uagtet han aldrig før i sit Liv har været forelsket, og aldrig engang har omfavnet sin første Ægtefælle, som han af lutter Pligt havde ægtet – skulde De troe, at han alligevel staaer mangengang op af sin varme Seng midt om Natten og løber Panden imod Døren af Anger over, at han ikke har været kjærlig nok imod hende, og at han endogsaa gjør sig Samvittighed over at ægte nogen Anden.»